

PIŠETA IN UREJUJETA:

Lojze Košorok
in Pavla GrudenO SLOVENCIH IN
SLOVENŠČINI

(Nadaljevanje)

"Tow" means in order to tame them. "Eoe" is as in old and modern Russian "je(v)oe", or in the modern Slovenian language "njego-ve" (his). And "ždarci" are in Slovenian "žrebcí" ž(d)-rebcí. So the sentence is quite clearly understandable. "Žrebcí" means precisely "Stallions".

On page 199, I could recognise the name of the far left goddess as "Euturpa" i.e. in Greek "Eutherpe", one of the Muses. And the "diabolug on top says": "Alfiu thamu edis!" It means "Alfiu go there". Or "Alfiu you go there". "Thamu" is in mod. Slovenian "tam", in Serbocroatian "tamo" and "edis" is "ideš" in Serbocroatian. "Iti" is in Slovenian "to go". Conjugation is in Slovenian, however irregular, but in Serbocroatian is "idem", ideš, ide, idemo, idete, idu".

... "Tow" means ...
... idete, idu ...

On Page 207, Pig, 40, Pelleus supposedly is telling stories. But the inscription says: "Slia Hercle iuris pele", which means: "Your Hercules, attack (or drive away) the bad Pele (ans)?"

"Juriti" is the Serbocroatian "to drive somebody into flight", "juriš" is "attack" in jugoslav languages. "Slia" or "zlia" is in jugoslav languages "zla", which meant "bad", inimical i.e. enemies. I am more inclined to believe that "Hercules" is obviously getting some instructions from goddesses or whatever they are, then that Peleus is telling his salty stories.

On Page 117 there is drawn a missile on which is written "STEVIC". Obviously Z. Mayani is not in perfect command of Slovenian or Serbocroatian language, since he would immediately recognise the root "STRE". In modern Slovenian are many words containing this root for example: "streljati" (to shoot), "STRELEC" or "STRELKA", (the shooter), "STRELA" (the lightning), "SRELIKA" (the arrow), all connected with shooting. (I believe that also in English the word "to stretch" has its derivation from bow shooting as the cord has to be stretched first.

I agree with the rest of

the explanation that the incised word is a spell laid on the missile, yet it has not very much to do with the wolf.

"GUR" still today exists in slovenian word "gora" (or in so called Dialecto Lombardo in Italy "gura"). I means "the mountain" (rocky).

What concerns the Book of Mummy whole sentences can be easily read and partially understood.

"DARNA" on Page 294 is really a libation ad "dar" means "a gift" still to-day. The modern word DAR-ITEV" is thanksgiving, or mass and derived from the same root.

Many other roots can be found like "kova" (kovati means to forge and kovač means "the smith"), which indicate that the ancestors of Rasens belonged to an indoeuropean group of people, very much akin to those tribes from which the present Slavic peoples originated. They were, of course, in a certain kin- and relationship with Thracian-Illirians or as Mayani calls them Protodanubians. In this respect I believe he is partially right.

Therefore in my laic opinion it would be advisable to research Messrs. Berlot and Rebec discoveries and to use as a base not so much Albanian, but much more Slovenian, Serbocroatian and other Slavic languages. Slovenian could be very useful as geographicaly nearest to the former Etruscan refions. Slovenian as a peripheral language is the most archaic of all Slavic languages. Of course only two third of Slovenian roots could be very near to Etruscan as at least one third of all the roots are of eastern Germanic or Scandinavian origin according to research of Mr. JEZA from Trst (Trieste). There are even some Celtic and Basque elements as shown by professor dr. Grampovčan.

As a member of the Slovenian Graduates Association in Australia I feel it to be my duty to report to you the latest discoveries in this field. It is my modest opinion that Messrs. Berlot and Rebec research work is worthy of further study and I herewith recommend their opus to you, the leading Australian Etruscologist.

Yours faithfully,
Ing. Ivan Žigon

NOVICE IN ZANIMIVOSTI

NAGRAJENEC KOMORNI
ZBOR RTV LJUBLJANA

Vsakoletno nagredo Društva slovenskih skladateljev najzaslužnejšim poustvarjalnim umetnikom domače sodobne glasbe je letos dobil Komorni zbor RTV Ljubljana.

Komorni zbor RTV Ljubljana predstavlja enega izmed vrhov izvajalske umetnosti na področju vokalne kulture. Obsežne naloge - tako v pogledu repertoarja, saj obvladuje vsa slogovna območja od renesanse do sodobnosti, kakor tudi prizadevnost po iskanju novih in obnavljanju starih slovenskih del - je zbor v svojem 33-letnem delovanju izvrševal na taki ravni, da mu je mogoče zaupati izjemne izvajalske zahteve. Sloves zborra potrjujejo plakete orfej, ki jih podeljuje jugoslovanska radiodifuzija, nagrada londonskega radia BBC in druge.

MENNHEIM-V Mannheimu v ZR Nemčiji so te dni slovenski rojaki priredili kulturno prireditve v počastitev 70. obletnice rojstva pisatelja Miška Kranjca. S prikazovanjem slovenskega igranega filma po romanu "Povest o dobrih ljudeh" so se slovenski rojaki temeljiteje spoznali s problematiko, iz katere zajema pisatelj snov za svoja dela. V drugem delu programa so nastopili recitatorji in igralci slovenskega kulturno-umetniškega društva Sava iz Frankfurta. S prireditve, ki je zajela rojake v zvezni deželi Baden-Wuerttemberg, so poslali Mišku Kranjcu brzojavko s čestitkami za življenjski jubilej.

BEOGRAD - Jugoslavija kmalu utegne sprejeti zakon o priznavanju in zaščiti novih vrst kmetijskih in gozdnih rastlin za vso državo. S tem enotnim zakonom bi pripomogla k razvijanju še boljše vrste in njihovega hitrejšemu širjenju oziroma k živahnejšemu razvoju kmetijske proizvodnje, kar najbolje potrjuje podatek, da je še prednedavnim uvažavala razno seme visokorodnih vrst, zdaj pa ga izvažava v mnogo držav povsem svetu.

Jugoslovanski strokovnjaki so doslej razvili več kot 300 domačih sort raznih vrst kmetijskih rastlin, zlasti krompirja, pšenice, sončic, sladkorne pese, krompirje, ječmena itd.

LJUBLJANA - Te dni se je velikšno - smučarsko skakalnice - letalnico v Planici, na kateri bo marca V. svetovno prvenstvo, ogledal delegat FIS Norvežan Tjorbjoern Yggeseth. Zadovoljen je bil s pripravo skakalnice, ki si jo je ogledal.

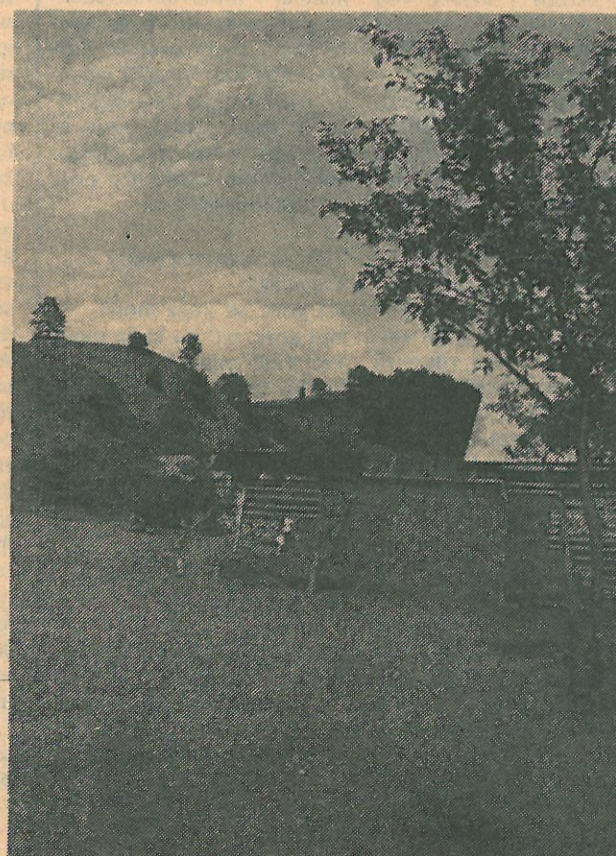
Yggeseth je bil prijetno presenečen nad novo pogobo Planice. Poznal jo je namreč drugače, saj je bil zadnjič pod Poncami leta 1966, ko je nastopil na poletnih na stari velikanski. Yggeseth je sploh nekdanj

šlovel kot eden najboljših letalcev na svetu. Na smučeh seveda, kajti letal je tudi drugače, saj je bil pilot. Norvežan je obiskal tudi tovarno Elan, bil poln hvale za njeno proizvodnjo, pred odhodom pa se je pozanimal še za skakalne smuči.

TISNIKAR RAZSTAVLJA
V PARIZU

Čudežni slikar izredne moči, čigar svet hrkati straši in nadvišuje. Takih slikarjev ne najdemo veliko. Njegova umetnost je celovita, od prvega trenutka, ko sem stopila na razstavo, sem dobila z njo stik", je izrazila visoko priznanje slikarju Jožetu Tisnikarju iz Slovenj Gradca ob predstavitvi njegovih tridesetih del v galeriji Jugoslovenskega kulturnega centra v Parizu, ugledna francoska likovna poznavalka, kustosinja Muzeja moderne umetnosti v Parizu Suzanne de Corninck. Tisnikarjeva razstava je tudi sicer vzbudila v Parizu veliko zanimanje in predstavniki jugoslovanskega centra že računajo da bodo zbirko prikazali tudi še drugih krajih v Franciji. Pariški založnik je sporočil sklep, da se je dokončno odločil za tiskanje francoske izdaje Tisnikarjeve monografije.

Tisnikar, ki se je udeležil odpiranja svoje razstave v Parizu, je zdaj spet doma v Slovenj Gradcu. Z njemu lastno odkritosrčnostjo je pripovedoval, kako je bil pri ogledovanju slik v Louvru "čisto majhen". Po drugi strani se je pohvalil, da so zlasti na prejšnji razstavi v Nemčiji kar precej njegovih slik pokupili, in to po dokaj visokih cenah, seveda polovico odtrgajo galeristi. Zato je trenutno v njegovem ateljeju že kar nekaj prazno in znova se loteva ustvarjalnega dela. Prav zdaj je začel z veliko kompozicijo Prometeja, čepečega obskali, z orjaškim krokarjem nad seboj in gobo atomske eksplozije v ozadju. "Moj Prometej ne bo klasičen, ampak sodoben, brez verig, vendar pa skoraj nemočen".

Poletje je tudi čas spravila sena

Kar po domače

Danes je vedno slišati, kako hitro se časi spreminjajo in da je temu kriva industrializacija, tehnologija, kako je svet vse krajši in kako je čas vse krajši. Z dne je še kar dobro, se ljudje vsaj nimajo s čem dogočasiti, to je, čas zapravljati za nič. Zakaj je svet manjši in čas krajši? Zato, ker je prostor čas, oziroma obratno. In ker danes vse bolj hitro potujemo, je razdalja od enega kraja do drugega manjša, kot je bila morda celo lani.

Danes največ govorimo o življenju v številkah. Vzemimo samo eden vsakodnevni primer; danes vzemamo v najem celo ljudi. Toliko in toliko spremljevalk za ameriške turiste, ki prihajajo sem in toliko in toliko šoferjev. Toliko in toliko otroških paziteljic nam je treba za ta in ta dan. Bolničarke vzemajo v najem in specialiste v strokah, ki jih še čeraj ni bilo, a danes so.

Tisti, ki tadi prirejate domače zabave in se bavite s pripravljanjem liste z imeni povabljenec, koliko gostov morate povabiti danes, da bi jih dobili v hišo isto število kot lani? Vedno večje lista, vedno manj gostov. Število človeštva se širi, toda družba postaja vse ožja. Danes celo gosta lahko dobiš pod rent: drugorazrednega zvezdnika za tvojo domačo zabavo. Dobiš pod rento tretjega partnerja za gimnastiko v postelji. Včasih so človeške potrebe zahtevale, da smo jemali v najem razno orodje, danes ljudje postajajo orodje. Včasih smo rekli danes, računajoč vsaj na nekaj let, danes je danes danes. Tisti jutri, ki ga mi, navodno kolesje v človeški družbi pričakujemo kakor pač vsak jutrašnji dan, je že danes izbrisan za tiste, ki bodo produkt včeraj izumljen, že z današnjim ukrepom zbrisal i z jutrašnjega tržišča. Tehnologija preskakuje čas, prehitava človeštvo.

Lastniki avtomobilov veste kako hitro pride vaš avto iz mode. Niste se mu niti privadili, ko je že drugi model

na tgu. Komaj človek začne razvijati neke vrste odnos med seboj in predmeti, ki ga obkrožajo, že se mora temu odnosu odpovedati, če misli s časom naprej. Isto se dogaja v družabnih odnosih med ljudmi. Človek še bolj hitro, kot reci, izgublja svojo vrednost.

Vzemimo ljudi mojih let. Šele sedaj po pol stoletja smo začeli čutiti, da se časi hitro menjajo. Izračunano pa je, da se je življenje v zadnjih 300 letih beč spremenilo, kot v zadnjih 5 tisočletjih. Pol energije, ki jo je človeštvo uporabilo v zadnjih dveh tisočletjih, je bilo uporabljeno v toku zadnjega stoletja. V Franciji je industrija narasla med 1. 1910 in začetkom 2. svetovne vojne samo za 5%, dočim je od 1948 do 1965 narasla za 220 procentov.

Zdaj pogledimo kako to direktno vpliva na človeštvo. Danes otroci imajo dvakrat več vsega kar novega izdelava človeštvo, kot pa so imeli njihovi starši, ko so bili otroci. Do koliko nesporazumov med otroci ravno zaradi tega, ker niti eden niti drugi ne ve pravega vzroka za to dejstvo. Izgovor je, časi se menjajo. Resnica je, da, kot sem rekla že prej, tehnologija prehitava človeštvo, a človek, katerega pot je še dolga do tistega dne, ko bo uporabljal vse svoje možgane, zaostaja. Prilagojevanje času je nemogoče brez neprenehnega nadaljevanja šolanja. S tem ni rečeno, da moramo vsi nazaj v šolo. Naprej moramo s samovzgojo. Nekaterim to ni več mogoče, saj niti sobodnosti ne razumejo, kaj šele, da bi se želeli spoznavati z daljno bodočnostjo.

Približno leto 1880 je lokomotiva vozila 100 milj na uro. Milionska leta življenja so minula, da je človeška rasa dosegla ta rekord. Samo 45 let je bilo treba, da je človek, oziroma motor, štirikrat povečal ta rekord, ko je že letel skozi prostorje 400 milj na uro. 1960 so se rakete že približevale 4800 milj na uro, a človek je že krožil okoli zemlje z brzino 18.000 milj na uro. Tehnologija od koraka do koraka napreduje, in vsak korak je krajši, oziroma hitrejši. 90% vseh znanstvenikov, ki so nekdanj živeli in žive danes, deluje v današnji dobi.

V Ameriki so 1. 1920 prišli na trg stroji kot so pralni stroji, hladilniki, električne naprave za gospodinjstvo; toda šele po 34 letih so prispeli skoraj v vsak dom. Nove iznajdbe, ki so prišle na trg med 1.1939-1950 so poplavile Ameriko v 8 letih. Vrnimo se v 15. stoletje, ko je Gutenberg izumil tisk. Do tega leta je Evropa izdala približno 1500 naslovov na leto. Torej bi bilo za 100.000 knjig potreba najmanj 100 let. Štiri in pol stoletja pozneje je Evropa izdajala po 120.000 naslovov na leto. Do leta 1960, samo 10 let pozneje Evropa izda toliko knjig v 7 mescih, kolikor jih prej v 100 letih. Danes tiska 1000 naslovov na dan.

Nadaljujte prihodnjic

Pavla Gruden

Укуло Укулеу
Поисае и Фиописае

Куха Абгасе
Биггемунге, Куха Бруне рема

Бракену Мбаре Пегуианук јеје сунујаму. Ког ебест
Пегуиану ма регумоу крпатеу медеца. Пегуиану!

Stogodišnja priča

Potoci nemaju pamćenja: Slike ljudi i stvari koje plivaju po njima brzo i nepovratno potonu na dno zelenih virova i pomru u tami hladne vlage.

Da potoci pamte, Šumeće bi opet na tenane, i od kamička do kamička divanilo i ispredalo kako je blaženog Ivana, primjernog i hasnog redovnika opet vuklo srce u tihi samostan gdje bi kao običan dominikanac bez ikakvog čina ili zvanja predavao i prenosio svojoj braći blagoslovene nauke.

Ipak, kasnije na opšti zah-tjev bio je jednoglasno izabran za provincijala i samoga generala cijelog časnog i slavnog dominikanskog reda. Kao general slavnog, časnog i nadasve bogougodnog dominikanskog reda blaženi Ivan Teutonik putuje iz Napulja čak u daleki grad Pariz, a u njegovoj pratnji je i glavom i bradom, niko drugi, niko manji, veleuvažena gospodo carski i kraljevski plemići i visoki časnici, nego tada još mladi sveti Toma Akvinski, kasnije diljem hrišćanstva glasoviti pastir pobožnog puka i učitelj ovčica božjih.

Po svojoj prilici da je i tom prilikom general dominikanskog reda blaženi Ivan Teutonik svome mladom saputniku Tomi Akvinskom pripovijedao o divljim zemljama poput pakla bošnjačkim i hercegovačkim i užasnim prilikama svakojakim nesrećama i nedaćama koje su na sve strane stvorili pogani i bezbožni bestidnici patareni na čelu sa podlim i pokvarenim plemstvom zemaljskim.

Putovali su dugo, naporno i pješice po bijelom i gojašnjom svijetu kako je to blaženi Ivan Teutonik uvijek i činio proseći uz put svoj krvavo stečeni kruh nasušni.

Premoren i iscrpljen od silnih putovanja dominikanski general blaženi Ivan Teutonik uskoro se i u Gosp-

odu predstavio.

Dakle, gospodo carski i kraljevski plemići i časnici našega apostolskog česara po božjoj milosti izabrani car rimski i kralj Njemačke, Ugarske Češke, Dalmacije, Hrvatske, Slavonije, Rame, Galicije, Hodomerije, Kumanije itd. i veliki vojvoda Austraije, vojvoda Burgundije, Brabancije, Stirijske, Kranjske markgrof moravski, vojvoda Luksemburški i gornje i donje Šleske itd, i knez Svecije, grof habzburški, Tirola, Ferete, Kiburga, Gorice, landgrof Elzasa, markgrof rimsko carske Burgovije i gornje i donje Lužice i pristaništa Narone i Solina - blaženi Ivan Teutonik umro je od napornih putovanja i prošnji svoga puka nasušnog u Štrajsburgu od neke teške i posve gadne i naopake boleštine koju je jamčano samo u divljoj i paterenskoj Bosni prepunoj svakojakog poroka mogao dobiti i sasvim nedužno zaraditi.

Tako su prokleti bogumilski izrodi pokosili još jednu svijetlu i nedužnu žrtvu, ali je zato nebo dobilo još jednog generala dominikanskog reda i velikog bogougodnika koji sada po šarenim rajskim perivojima i mirisnim ružičnjacima uživa u cvrkutanju raznobojnih rajskih ptičica i bere rukoveti miomirisnog cvijeća u beskrajnim nebeskim čardinima.

Sada je general dominikanskog reda blaženi Ivan Teutonik daleko od svake opasnosti i pogibelji od bošnjačkih krivovjernih i njihovih podlih pomagača. Budući da je sada u najbližem komšiluku svetoga Petra, pogani bošnjački bogumili ga više ne mogu zloupotrebjavati, gnusiti, kinjiti, zapišavati, ili na vatri lomači ispeći.

Tako je bogorodica odnijela još jednu veliku pobjedu nad zlim bošnjačkim i još gorim hercegovačkim nevjetnicima i na sasvim sigurno

mjesto sklonila i pohranila blaženog Ivana Teutonika generala dominikanskog reda.

Na tome sasvim sigurnom i bezbijednom mjestu se i sada nalazi i nalaziće se i sutra i dok je svijeta i vijeka, i kada poslije sudnjega dana ovoga prolaznog svijeta i nestane, i kada se sve bude džombosalo, prevrnulo, sunovratilo, okrenulo, izokrenulo i preokrenulo.

Bože me sačuvaj i oprosti!

Amen!
Potoci nemaju pamćenja ...

Da potoci pamte, Šumeće bi baš na ovome mjestu na čas prekinulo dugu povijest rimokatoličke crkve i njezine silne borbe i megdane sa poganim bogumilskim šljamaom koji se u svojoj bošnjačkoj drskosti nazivao i plemićima i njihovim zavedenim pukom iz usta bogobojažljivog i svom svojom dušom i tijelom Austriji odanog Ante Kneževića i odšumilo bi sada pjesmu koja se prvi put u ovome vilajetu bošnjačkom zapjevala prije više od stotinu ljeta:

''Što se ravni zamaglio Travnik!
Ali gori, ali kuga mori!
Niti gori, nit' ga kuga mori,
Već Vilići udavaju seku
Vel'ko braća blago dijeljahu
Tri kubeta nova sagrađiše,
I četiri reda ponoviše;

Kad ujutru jutro osvanulo
Zavikaše svatovski čauši,
Udariše virke i borije;
Hazuralaj, kičeni svatovi!
Hazur nam je lijepa djevojka,
Kratki danci, a dugi konaci,
Kaloviti drumi kroz planinu
Tuđi ljudi, neznamo im čudi,
Tuđi drumi; kalauza nema!

Opet je nestalo i kafe i duhana ...

Zuko Džumhur

Le Monde /PARIZ/

SKAKAVAC LJUBAVI U AMAZONIJI

U Amazoniji, mitovi i legende nisu privilegija Indijana koji žive u šumama. I siroti belci ih nose u sebi. Ribari, lovci na divlje zveri, skupljači kaučuka, vozači kamiona, svi ti pioniri sveta bogu iz aleđa, s njihovim tužnim izgledom indijaniziranih kaubojna, njihovom nostalgijom i njihovim jadima, raspredaju kadgod čudne priče ... Kao što je, na primer, ona o ''cvrčku ljubavi'' koja bi, u duhu prave etnologije, trebalo da se smatra izvornim mitom o poreklu prostitucije u amazoniji.

SVAKODNEVNA EGZOTIKA

Zbilo se to pre podosta godina. Jedan bračni par, tek što je ostavio za sobom medeni mesec, odlučio je da pokuša sreću oko reke Javari. To je prostrano pionirsko područje, zemlja kaučukovih stabala. S njima je Euzebio, stari sluga iz muževljeve porodice i jedno pet-šest momaka za ispomoć u džungli, neka vrsta ''devojaka za sve'' u Amazoniji. Oni pretražuju očima zavesu stabala. Dve do tri stotine kaučukovih stabala bi bilo dovoljno. Oni pronadu i celu hiljadu!

Po dolasku na lice mesta, probijaju se putevi i nekoliko nedelja kasnije počinje rad na ceđenju dragocene tečnosti. To je pravi mrvilji rad: stabla se zasecaju, skuplja se tečni sok, pušta da se stvrdne. Kugle sirovog kaučuka se gomilaju u skladištu mladih gospodara. Svake nedelje pre podne održavaju se molitve da to potraje a uveče, u bivacima prekrivenim dimom /zbog komaraca/ čita se biblija. Svakodnevna egzotičnost Novog sveta.

Vedro raspoloženje, dobra sreća - od čega sve to zavisi? Od jednog insekta, cvrčka, i obične legende? Uostalom, evo šta se i kako se zbilo.

Jednog dana, Euzebio se vratio u glavni logor s jednom bezopasnom ranicom na levoj ruci, sitničom jedva vrednom pomena: videla se samo kap krvi. On objasni da mu preti smrt, da ga je ubola ''čičara''. ''Čičara''? To je vrsta amazonskog cvrčka. On ima na prednjem delu glave impresivan izraštaj, nešto što liči na žaoku ali nije to. U ovom ukrasnom izraštaju, koji služi samo da odvraći eventualne napasnike, nema naravno nikakvog strova. Radi se o svojevrsnoj anteni. Međutim, priče koje se šire Amazonijom daju svemu tome drugo objašnjenje: cvrčak je smrtonosan ako onome koga je ubo ne pođe za rukom, tokom naredna dvadeset i četiri časa, da spava s nekom ženom. Jedino ga koitus može da spase. Euzebio svačica pogled na svoju gospodaricu i preklinje je očima. Strašna dilema. U trenutnom odsustvu muža, jedina žena na licu mesta, ona okleva trenutak i onda se predaje. I to, izgleda, nekoliko puta jer je bol bio veliki.

FATALNA GREŠKA

Muž joj oprašta. On shva-

ta da se njegova supruga žrtvovala za povoljan ishod poduhvata, da je to dokaz njene ljubavi. A onda Euzebio je pomalo i član porodice. Fatalna greška. Sutradan, u isto vreme, na scenu stupa jedan od onih mladih momaka. Ista nevolja, isti lek. Zar bi moglo da bude nečeg nečasnijeg od optužbe da je uskraćena pomoć nekom ko se nalazio u smrtonoj opasnosti? A sudbina je htela da je te godine bila zavlada na tom području prava epidemija cvrčaka. Grdna nesreća!

Mlada žena je lepa. Ona i brzo izlazi na kraj sa svojim obavezama. I zato joj, sa svih strana sliva reke Javari, počinju da pristižu Brazilci, Peruanci, Kolum-

bijanci. Naravno, oni su, u naknadu za pruženu pomoć, spremni da daju obeštećenje: pušku-dve, tri kugle kaučuka. Svaki rad zaslužuje da bude plaćen. I tako su se ova ''dobra duša'' i njen blagonakloni muž obogatili zahvaljujući svom posredovanju. I to je cela priča.

A ispričao sam je ne samo zbog puste želje da skrenem pažnju na opasnosti milosrđa. Milosrđe nema granica. Međutim, kada je reč o ovoj tradiciji, ovom izvornom mitu, ne vidim zašto bludnice iz naših gradova ne bi imale pravo na neko specijalno zamenje, neko spoljno obeležje znanja i dobrote. Kao na primer, stablo kaučuka sa po jednom cvrčkom sa svake strane.

Naš najbolji restoran u zapadnom delu Sidneja

GOLDEN GRILL RESTAURANT

50 Park Road, CABRAMATTA
Telefon: 727-3152

Odlična domaća kuhinja, veoma bogat roštilj, specijaliteti po porudžbini. Cene veoma pristupačne. Restoran je otvoren svakog dana od 12 do 15 časova i od 18 do 24 časa. Sivra odličan orkestar, narodnu i zabavnu muziku za igru.

Peva poznata pevačica Branka uz pratnju Velje i Nikole.

Za rezervacije obratite se telefonom vlasnicima Draganu i Borki.

NOVO...NOVO...NOVO...NOVO...

Svakog utorka-Muzičko veče
Takmičenje muzičara i pevača amatera.

medibank

Za sve informacije u vezi vašeg zdravstvenog osiguranja obratite se na vašem jeziku.

-BRANKI ŠILJANOVSKI-

Telefoni: 831-1358 i 831-1455 VIC.

MIROSAVLJEVIĆ MIODRAG PONOVO JE S NAMA, POZNAT SA ILINDENSKIH PIKNIKA - SPECIJALISTA ZA SVADBE I ZABAVE ... OBUČAVA KLAVIRSKIE ILI DUGMETARKE HARMONIKE KAO I POPRAVKE SVIH VRSTA ... ZA SVA OBAVJEŠTENJA OBRATITE SE VAŠEM - MIODRAGU NA TEL. 547-8515 OD 3 DO 9 POSLIJE PODNE ILI NA ADRESU 3 ACOL COURT-MULGRAVE. VIC.

ALADIN HEALTH STUDIO

Ženske osobe između 18 i 40 godina starosti ... Dva minuta od centra grada ... Obaveštenja na telefon 26-4968 od 12 do 8 uveče ... Pitajte za -ANITU- VIC.